

श्री जैनधर्मप्रकाश.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

द्वादशे।

जनगतरस रसनायकी, पानकरो प्रनिमास;
विभिन्नो रसमण्ड थे, वांची जैनप्रकाश.

पुस्तक ८ भु. शक १८१५ क्रेष्ट शुक्र १५ संवत् १८४८ आंक उले.

श्रीभद्रगुड वृद्धिविजय विचेगाष्ट.

(अंदाकांता)

ने पंजाणे प्रथम प्रगट्या जातीमां शोशनागे,

दृग्ना हेडी धरगमशना मूल के धर्म पागे;

सहाय्येमां गुणधर दृपाचाम नामे विकाशे,

ते श्रीवृद्धिविजय गुडने केम भूती ज्वाशे.

देखु आधाहा वरसमां सर्व संसार छाडी,

सर्व संपत् निज परदरी युक्त यन्मार्ग नेडी;

सहवेदाणे गुड चरणमां ने धरी शार्द भासे,

ते श्रीवृद्धिविजय गुडने केम भूती ज्वाशे.

शांती धारी गुण्य-गुड ताथां सर्व नेमां वसेला,

नेथा सर्व दुरयुग अन्या हर ज्वाने अशेवा;

हेडी नेने कुगति जननी कुर्या हर नासी,

ते श्रीवृद्धिविजय गुडने केम भूती ज्वाशे.

अंति धारी मनहर गदा भर्ति ने अन्य नेडी,

निते शोगे इसितराने शांतां लां गर्नेनी;

१

२

३

૪૨

શ્રી કેતાધર્મ પ્રકાશ.

વાણી ડરી અતિ ગઢુરતા ને સુધારે તિલાં;
તે શ્રીવૃદ્ધિવિજય શુરૂને કેળ ભૂતી જતાશે. ૪

મેયા નાના સર્વ જીવનો જાન આગે ચુંચો,
હેતે બોલી મધુર વચ્ચનો ભક્તના નિતિઓ;
નના ઊપે જાગળિન ગદા તુલા દહિ તિલાં,
તે શ્રીવૃદ્ધિવિજય શુરૂને કેળ ભૂતી જતાશે. ૫

વિદ્વાનોના વધન નિરાસી નિલા આનંદ પાસે,
અંઘે હેઠી અગિનાય ઘણો દર્શન ને ચિત્ત જામે;
તત્ત્વો નાણી નિલનગત તણી જાન દહિ પ્રકાશે,
તે શ્રીવૃદ્ધિવિજય શુરૂને કેળ ભૂતી જતાશે. ૬

ને શિખોને વિનય વચ્ચા હેતાં બોલ આપે.
વિદ્યા ડેઝ વ્યસન કરવા ભજીએ હડન થાં;
નેની સર્વે ઉપકૂતિ સદા રિષ્ય કૃદે ગવાશે,
તે શ્રીવૃદ્ધિવિજય શુરૂને કેળ ભૂતી જતાશે. ૭

વારેવારે શુરવર તણી ભૂતિ દાટે તરે છે;
નેત્રા તેનું સગરણ કરતાં આશ્રુ પારા ધરે છે;
નિંઘે તેની શુભ શિષ્યગતિ નર્ગ સ્ત્રતાર થાશે,
તે શ્રીવૃદ્ધિવિજય શુરૂને કેળ ભૂતી જતાશે. ૮

સુનીરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંહણના સ્વર્ગવાસ
પાછળ થયેલાં શુભ કૃત્યો.

શ્રીભાવનગરસાં ગયા આંકડાં જણાયા પ્રમાણે એક દનના રૂપી-
ગા ઉપરાંતનું ઇડ કરવાં આવ્યું છે તેગાંથી એક આદ્ધાર ગણેન્દ્રન ભો-
ડા હેરાસરણાં કરવાં આંગે છે. આરીકા સમૃદ્ધાયે એક ઉપરાણું
રીતે શ્રીગાડી પાર્વતીનાથજીને હેરે ખાંતે આદ્ધાર ગણેતસન હુંાં છે. અની
રંસદીરને રથનાડે આરસપદાણું રથું કરતાં માટે જેક જોતરો કરા-
વચાગાં આંગે છે અને તે ઉપર હેરી પદરાયા બાદ તેગાં રંગેરગરના
સુંદર આદૃતિયાં પગલાં પદરાયાગાં આપશે ને કે વજીતાત આપક
આરીકાંગે ઉગારારી પુરાણા ચરણું કરગાના દર્શનનો લાગ આપશે. ગ-

ભૂતિ વૃદ્ધિચકાલીના પાણી થયેલા શુભ કૃત્યો । ૪૩

હારાજાખીનું જન્મ રારિવ જ્યાયાતનોં પ્રપણ કરું છે તે પણ સતતનોંને આત્માં હિતકારક થઈ પડ્યો.

શ્રીમુખભગવાં ગયા ઓંકારાં જાણાના મુજબ કેટલીઓએ જાણાં આય ગદારાજાખીના સર્વત૊સ્વાની હિતારીની નિભિસે જાંખે રાખવાનાં આવી હતી અને “જું જું કાયગુણીયા શુદ્ધાં એક લઘુર કાળમાં કોણ જી જાણા નિષયાનાં પારનાન્ના” છે.

શ્રીવાણાનાં આત્મક સમુદ્ધારે જાડુ ચાડું, કંડ કંડું છે જેંકાં ઇ. ૧૭૦૦ ને ચુગારે કલ્યાણ થયા છે. તેંગાં એક આદ્યાધ ગદેચન્દ્ર ભંડું નિશ્ચેષ ગઢિં પૂર્વે કર્યાતાં આની છે કેંગાં જાણાનાં વરદોડા ચાણાનીને એક નાંદ્રાસી પણ નાણી છે. આઠ હિન્દુ જુંબી ગરીય ગરણાંઓને અનુભાવ નાંથાં દાણા આપવાનાં આવ્યા છે. નિશ્ચેષ ઉન્નતારી ગદારાજાખીના નામની “ભૂતિવૃદ્ધિચકાલી હંતા પુસ્તકાત્મક” ઉચાડ્યાનાં આવ્યું ને જન્મું છે. ૧૮ ૪ શુદ્ધભારે પુસ્તકાત્મકના જાપણ સભાને પુસ્તકાત્મક જારે રીતાર રાખેલાં પુસ્તકો પ્રથમ કાણાટગાં મુજબા અને પુસ્તકાત્મક ઉચાડ્યાને જારે રીતી બોલાતાતાં ૧૬૦ ગણે થા. કંડું ધેવાની નિષય આધું સુંદરને આડેશ જાપણાં આવ્યો અને તેમણે પ્રથમ પુસ્તકો પથરાણાં એં વખતે કંપન થયેલા ધીની ઉપજના ઇ. ૨૦૦૦ પણ પુસ્તકાત્મકાંજ વાપરવાનો નિષ્ક્રિય ગણે છે. ઉપરાં શ્રીસિદ્ધાગગુજના ર્થિન કરાં જયાને ડેક્સાને એક હેરી કરાનીને તેંગાં ગદારાજાખીના પગાં જ્યાયાન અસ્વાર્દું ઈંદ્ર છે જ્યાયા આત્મક વર્જે ચોલાનો ગઢિં ભાવ જાડુ નિશ્ચેષ પ્રદારે જાતાની આપ્યો છે.

શ્રીલીંબદીમાં જાયર પણોદાના ને દીવસ જ્યાયારીની ફકાની અને આદાના ચરાયાંના, જન નિગર તાપાન આરનાના કાંઠોં વાંચે રચા છે. તેંગાં અનન્દ ઉપરી રોડ અરદેશરચ્છ યારનીને જાડુ જારી ઉદ્ઘાતના ર્થાની છે. પોતાને એક દીસાની ઇ. ૧૦૦ થી ૨૦૦ જુંબીની કામાળીના જાવ જી વક્ત વર્જના કંડેના ઉપરથી આવા ઉનાં પુરુણી દીવનીરી ભારે બોગ આગણો છે. તે ઉપરાં આત્મકોને જીગણી નુદ્ધાયીના સદજ જાંદુણાં ૩. ૩૫) તેંગની પાસે ગુંડા તે પણ તેમણે તંતુર જાડોડાસને કંપાશીય નિશ્ચેષ મોકદ્ધાયના જારે જાણ આવ્યા છે. આવા ઉદ્ઘાત ગનુંણો પણ દોયાં સંધ તરફથી પણ આંગી પુન અને જીવ જાણાના કાંઠોં ઝાંસી રીતે જાણાયો.

શ્રીઅયમહાયાહમાં આંગી પુન અને જીવ જાં સંખ્યાંથી જાય રીકય યો છે અને તે વિનસે ગાંગોક્યોએની ફકાની જાંખ રાખવાનાં આવી દાટી.

શ્રીખંલાતમાં તે વિનસે આંગી પુન ઉપરાં જાણાના કાંઠોં

૪૪

શ્રી જૈનર્ધમ્ પ્રકાશ.

વિશેષ પ્રકારે બન્યાછે અને પાછળાથી એક આદુધ ગહેરત્સર કરવામાં આવ્યોછે
શ્રીધીલેરામાં બજરમાં હૃદતો તથા ખાકીના તમાગ આરંભના કા-
મો અંથ રહ્યા હતા તથા આંગી પુન અને શુદ્ધયાના નિભિતગાં ૩૧૦૦ ઉ-
પરાંત ખર્ચ કરવામાં આવ્યો છે,

શ્રીમહુવામાં આખા શેદેરગાં તમાગ દુકોણી ગંધ રાખ્યા એ-
રાંત આઠ, અન, પ્રેસ નિગેર તમાગ આરંભના કારોણ અંથ રહ્યા હતા. અન-
વદ્યાના નિભિતગાં પણ સારો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો છે.

શ્રીગાનામાં દડતાળ પાઢવામાં આરી હતી. શ્રીરણગાંઠાં ગંધ દિ-
વસ સૂટી આમર પલાણો છે. શ્રી પાલીતાલ્યાં ચાડુધ મહેરળા યાણો હે.
શ્રી ધોરણમાં પણ આદુધ મહોચ્છવ યાણો છે. શ્રી જોયાદગાં દુકોણી ગંધ
રાખ્યાનામાં આવી હતી તે શિંયાય શ્રી શીકોરામાં આદુધ ગહેરત્સર યાણો હે
અને વધ્યાલુ નિગેર શેદેરોમાં તથા બરાયણ, રાખોચરા વિગરે ગાયાણીનાં
પણ વિશેષ પ્રકારે આરંભના કારોણ અંથ રહ્યાણે અને જોના, રણગાંઠ, પા-
લીતાણા, ધોરણ, જોયાદ, શીકોર, વધ્યાલુ વિગરે તમામ શેદેરોમાં સારી
રીતે ઉચ્ચરાણું કરવામાં આવ્યું છે તેઓં આંગી પુન તથા દડતાળનો રે-
ટસા, ગરીઅ ગરીઆણો અન વલ તથા જોડાદોરને ખડ કાંઈયા નિ-
ગરે શુદ્ધયાના કારોણ અનેક પ્રકારે બનાવવામાં આવ્યા છે. તેનું વિસ્તારથી
વધુનું કરવાની જરૂર નથી કરાણું કે ઉત્તાર પુરાણી પુન પરૂપ વડું વડે તે-
મની પાછળ પણ અનેક પ્રકારના શુભ કારોણ બનીના આવ્યો છે. પુન્યાંત-
રી બસીદારી છે. કિં બફુના !

માયા.

શ્રી મહીનાથજી ચરિત્ર.

(પુ. ૮ ગાને પાંચ ૧૯૨ થી.)

એ વખતે ખાંચ રાન્યોના પાંચ હૃત મિથિલા નગરીના આંથા ને
જ વખતે ખાંચાણ દેશના જિતશનું રાન્યોનો હડો હૃત પણ આવ્યો તેનું
આગામન કરાણું આ પ્રગાણે—

મિથિલા નગરીને વિસે ચ્ચાખા નામે પરિમાળકા વસે છે. રેદાહિક
શાસ્યોની જાણું છે અને ધણું રાન્યોની પારો તેગજ શેડ સાર્થાદાહિકની
પાસે પણ દાનર્ધમ્ અને શીય ધર્મનો ઉપદેશ દે છે.

એકદા તે રાન્યાશીલ્યું વિહંડ કુદિયા વિગેરે ગોતાના ઉપગરશેણ સહિત ગેડેશો રંગેલા વલ્લો ધારણું કી ડેટલીક ચન્યાસીશીના પરિવારે પરવરી સત્તી બયાં કુંભ રાણગું રાણગુંવન છે અને બયાં કન્યાશોનું અતેદીર છે લાં આવી. પ્રથમ જર્માન ઉપર પાણીનો છંટકાળ કરી ઉપર જામ પાથરી ને તે આમન ઉપર એવી અને ગલ્લિદુર્ગાની અન્નિયે દાનખર્ષે તથા શૈયાખર્ષની પ્રરૂપના કી. શૈયાખર્ષમાં ઠિક્કા પણે ગંભીરા ચાળાનો નેગર અનેક લોલિયા બાળાં ચાળાં ચાળાં કાદેશ કોં અને ઘરી ખળ નેંદ્ર છે અને કુંભ. ગલ્લિદુર્ગાની નેંદ્ર પ્રજ્વલ કે “લેન્ડાર્ટિવાન્ડા ! તમારે ચાંગું પરી ?” ચાંગું પરીનો હે રેન્નાનીઓ ! મારી શૈયા મજા પરે નાંને નેંદ્રાની પરાણાનું હું કુંભ, અંગે કે કંઈ કાર્યક્રમ હોય ને ગારીને કાંદાં પાણીનો કરી શુદ્ધ પરીનું કરીનો અરી હે ચાંગું પ્રેરિ મજા પરીને જાંચરતા કાંનું કાંચ રહીન પણે કિંદા જાંનાં ગનત કરીનો.” આ પ્રગાહેની તેણી પ્રરૂપની ગાંભાનીને ગલ્લિદુર્ગાની નેંદ્રી પરી કેમળ જાંચાં ખાર્યાર્ય કુંભ કે “હે ચેલાણા ! કેર્લ મુદ્રા નેંદ્રીની અરડાયેલા પહ્લાં લોહીબંદું મુદ્રાની હું તે લિંગા ચાંગ ન ચાંગ. તેણ આશરે પાલદ્યાનકો શેરો કરીને જાહ કંચાર પેચારી શુદ્ધ ન ચાંગ. તેણ મુનિસ કે વ્યાઘ કે શરિર, વલ્લ કે અન્નિયે ગંભીર કરે તેણી કંઈ જાંગ જાંગા પરિન રનો નથી. જાંગાને લાગેલો ચાંડકરી રૂપ મેળ ને પાણુનિયાતીની ગિયાદાંદીન શરૂ ગઈત આર જાંગાનાંકના નિરંસાન ગેસ ચાંગ મુદ્રાંદીન ઇવિર જારીત વલ્લને ઇવિરાંદી પોચાણી કેંગ કુંભ નથારે જામ ચાંગ છે તેણ વથારે બાળ ચાંગ છે તેણી જાંગા વથારે મુલીન ચાંગ છે. જામ ચાંગ પરિનતાથી જાંગાની શુદ્ધ અરી નથી અને કંઈ પણ પ્રજ્વલ ગણતું નથી ગારી હું ચોખા ! તારે ઉપરે ગિર્યા છે.”

આ પ્રમાણેના મહિંડુરીના કુદિનું કુદિન વચ્ચેને સંભળીને ચ્યાણા ગોતાના ગનતાં સંદેશાની થઈ, આધંકારાંત થઈ, હદ્દ નેં પાણું, નૃપાં નિંબ ચાંગ અને લગાર જામ ઉપર હોણને મળ્યે ન થઈ. ચાંગ ન હું થઈ જાંગાની ગલ્લિદુર્ગાની અનેક લગીનોંને અનેક પ્રકારે તેણી જાંદીલાના કરી અને લાંબી કાઢી મુજા કેચેલે ને પણ દીવના જળી જાંગી, નિંબ જાંગ જાંગી અને વધું હેઠળન નાન જાંગી ગલ્લિદુર્ગાની ઉપર જાંગ જાંગાંત પ્રદેશ ધરતી લાંબી નીકળી અને તલાજ ગોતાના પરિષાર સદ્ગત ને નિષિદ્ધા નારાનો લાગ કરી બયાં ગંગાના દેસાંના ફંસીલ્યપુર નાગે નંગર છે લાં આવી.

કંપિલયપૂરમાં અનેક શેહશાહુકારો પ્રત્યે દાનધર્મ, શાચધર્મ અને તીર્થીં
સાન વિગેરો ઉપરે દેવા લાગે. એકદા જ્યાં જિતશનું રાજની રાજ
સગ્રા છે લાં પરિવાર યુક્ત આવી અને રાજ પ્રત્યે વિષ્ણુદિ શાદ્વર્તકે
આધિર્યાદ દઈ વધુના એટસે રાજનો પણ ગોતાના નિંડાસનથી ડુના પા-
ધૂને તેઓ આદર સત્કાર કર્યો તેને માટે આસન ગંડાવું અને એમાંની
નિગંનથ્યા કરી એટે તે ચ્ચાયા પ્રયગ પાણીના છાંદ્ય દ્વારા હુસુ પાયરીને
એડી. રાજ પ્રતે અંતેકર ર્થીંત સખાના કુશળ રામાચાર પુછ્યા. પછી પો-
તાના દાનધર્મ શાચધર્મનો ઉપરે કર્યો. લાર પછી જિતશનું રાજ ગો-
તાના અંતેકરને વિષે રાણીઓની ઉપર અતાંત ગોહ પામેલો હોવાયા ચ્ચા-
યા પ્રત્યે પુછ્યા લાગે. કે “હે પરિવાજક ! તે લાં નગર યાગ અને
સનિવેશેનાં પરિભગણ કરેલો તો તેમાં કોઈ પણ સ્થાનકે કાઢાપણ રા-
જના અંતેકરનાં મારી અંતેકરીઓની નેરી રાણીઓ તે દીન કે ?”
આ પ્રગાઢેના તેના વગનોને અવશ્ય કરીને કાંબડ દાસપૂર્વક ચ્ચાયાની મંજું કે
“હે રાજન ! તું કૃપગંડુક સરણો છે નેમ એક કૃપગંડુક સમુદ્રના ગંડુંની
બેગો થયો અને પુછ્યું કે તું સમુદ્રના રહે છે તો તે સમુદ્ર કરેલો છે ?
તેણું કંઈ કંઈ કે લાં ગોયો છે ?” કૃપગંડુક ગોતાના એ પગની દ્વારા ભરીને ક-
ંઈ કે “આંડા ગોયો છે ?” પેલાને કંઈ કે “નાં લાં ગોયો છે ?” કોઈ
ને કૃપગંડુક કુનાના એક કંડાની સાગા કંડા ચુંદી ગોયો અને કંઈ કે “લારે
શું આંડા ગોયો છે ?” ગોયો ગોલ્યો કે “જેથી તો અતાંત ગોયો છે.” આ
વચન સંભળીને કુનાના ડેડાને રીસ થડી અને કંઈ કે “ન ન તું કોઈ
મુખ્ય જણાયછે. આ કુના કરતાં પણ લારે રામુદ ગોયો છે જો કેણ
મનાય !” આ પ્રમાણે હે જિતશનું રાજ ! તું પણ પીળ રાજનોના અને
શેઠ શાહુકારોની રીતોને, અહેનોને, પુરીઓને અને વહુઓને દીડા વિના
તારા અંતઃપુર જેણું પીળ કોઈનું અંતઃપુર નથી એવું અભિગાત કરે છે
પણ તેમ નથી. વચારે તો શું પણ ગાવ એક નિધિવા નગરીના કુંભ
રાજની ગલ્લાવતી રાણીની આત્માન મદ્દી નાગે કુંભરીને તેના અંગાના
દુર કરેલા નાણાની ચંદ્રસાને વહું પણ નારું અંતઃપુર નથી. નાગ ગાંધી
કુંભરીની સરણી કાઢહેતકન્યા કે નાગકલ્યાણ નથી.” આ પ્રગાઢેના વરનીના
કહીને ગોતાના ગોરણ ઇય દ્વારા દ્વારા એસદો એવી ધૂમગા મારણ
કરતી રહી તે ચ્ચાયા પરિવાજક લાંધી ડી અને જીતશનું રાજ દેને
હેઠ પ્રકારે મહીકુંખરીને થદણું કરશે એવી આશાવડે રણીયત થધ રહી

માયા.

૪૭

પોતાને સ્થાનકે ગઈ.

ઉત્તરશ્વર રાન ચેણાને મુણેથી મહીકુંદરીની વર્ણાને સાંગળીને પૂર્વભવના શોદરી તલદાન તેના કારસાગરન થયો અને તરતન પોતાના હતો એવાંની ખૂંટા રાજનોની પેડે મહીકુંદરીની યાચના કરવા ચાંડ તેને જવા આજા કરી. તે પણ શિધાગ્રે નિયિદ્વા નગરીને આવ્યો.

ઇતિ પદ્ધત હૃતાગમન.

ઓ પ્રગાણે છો હોતો આવીને નિયિદ્વા નગરીની અદારના વન અંકાં જુદા જુદા કાના ઝોં અને પણી પૂછક પૂછક છો હોતો કુંભરાજના રાન રાજાનાં આવીને પોતપોતાના રાજનોને મારે ઓક પણ ઓક અંગ મહીકુંદરીની માગળી કરી.

કુંભરાજન તે છો હોતો વચ્ચો સાંગળીને શાહુદ કોણાયમાન થયો અને કબુ કે “કુંભરાજન છો રાજનોનાંથી કાઢેની પણ મારી પુરી આપણાનો નથી” આ પ્રગાણે કદિની તેમને આપણાન પૂર્ણ ખાદ્યે દાદેશી કાઢી સુકદા. તેના પણ આપણાન જાણા જાણા તલદાન નિયિદ્વાન-પરીમાંથી નીકળાને પોતપોતાના રાજનોનાંની રચિને આજા અને કાઢા નિયેના કરી કે “આગે જુદા જુદા છ રાજનોના હોતો ઓક હિંસેજ નિયિદ્વા નગરોનાં કુંભરાજનાંની રાજચલાનાં ઓકડા યાચા દાના. આગે છો જી-આગોને મહીકુંદરીની માગળી કરી, કુંભરાજનને છો હોતો મહીકુંદરીની આપણાના ના સંદેશ ચાંડે આપણાની મસી ખુકડા મારે હે રાજનું તમને મહીકુંદરી પણે કુંભરાજન પરણણથી વર્દી.” આ પ્રગાણેના ઇન્વયોશી તે છો રાજનોના કોણાયમાન યાચા અને પ્રયત્ન તો પરરષ્પર જીન પાંચે રાજનોને તેમણે હતા ગોક્લી કદેશાયું કે “કુંભરાજનોની આપણાં આપણાન પૂર્ણ કે મારે આપણે લખકર લખો જોકા યાનું નેની કુપર નાના કર્યી અને તેમને પદકાયા.” પરરષ્પરના સદેશાંથી છો રાજનોની જો વાત કર્યું કરી.

ઉત્તરશ્વર નિયેરે છો રાજનોને યુદ્ધની આમથી તંયાર કરી. અતુરંગીયી સેતા લમ્બ પોતે સનદ્ધાદ થય, કવચયોપ નિયેરે ધારણ કર્યું અને દરિટ કદર પોતી પૂણ માણા કર્યાં થાયું કરી છું આગર ડાને પોતપોતાના નગરીની ગદાર નીકદા, છો રાજનોનું જીન્ય ઓકડું થયું અને નિયિદ્વા તંક જાણા નાંદય.

અંદર નિયિદ્વા નગરીના કુંભરાજનને જો વાતના આપર પડી જોક-લે તેણું પણ જોયા જોયાનીને જોયાનીને અથ, રંગતી, રંગ તથા અનુસ્તા અંગ ચાર પ્રકારની જેણા તંયાર કર્યાની આજા કરી. પોતે પણ સ્થાન કરી, પસ્થાંત ચાર ધારણ કરી, સનદ્ધાદ થાય, ગરસ્તકર છવ પર્સેનોનો અને એવેન ચાગર નિયાનોને નગરની અદાર નિયાનો. આનુકૂળે જ્યાં વિહેલેશ-

नी रीमा ही तां सुभी आवीं अतशनु विग्रे राजगोपी २५ वें
तो पदाव नामीं रहो.

अतशनु विग्रेना भैन्य पाश तां आरी गदेन्या. आने शुरु शड
थयुं. उ राजगोपा जोकडा थमेवा पुष्टका सैन्यना तामे हुंसा राजनु
शैन्य छो शक्युं नहीं, अनेक प्रकारों परावर गमीं गाढ़ुं दय. हुंसा
राजगोपाल्यु के हों आगनी तामे दशा शक्य तेग नहीं जोकडे जोकडे
दग अलंत चित्र गतियों गाड़ी चलो. अने रेता चमेत बनाएं गिरि-
वा नामीं परेश करी द्वार थां राजना. गदनी विर नाण गोपा आने
जोप्यु विग्रे राजगोपा करानी अंदर रहो.

जितशनु विग्रे राजगोपा हुंसाराजना पाडा दद्याना भैन्य-
चारने नामी लक्ष्म खडीत तेगी पाड़ा चाला आने भिथिका नारीं
हरतों पदाव नाम्यो नगरगोपीं डाँड़ पथुं गल्युं अद्वार नीकडी शडे नहीं
तेग आहर पथुं डाँड़ ठम शडे नहीं जोगी गड़ाया अद्वितीय कों.

हुंसाराजने नगरियां रखा चाता कों राजगोपा अनेक पदाव डी-
दो वेता येतो कीं. लालु अजि चबायी परतु केम पदारणा नाकों या-
म्या नहीं जोकडे औद थम गणा. चिंताहुर गवाया थया आने अनोक
पदारणा चांडल्य विकडा करा लाया.

आरी रितियां हुंसाराजन गेतानी राजनभागां जेहेवा फे नेंदे च-
यो गद्दीकरी अनेक प्रदर्शना चारोंगोपी वस्त्रान्वयने पाहुन इडी जो-
तानी गरीजोना गरिवारे परतरी चती राजसरगायां आरी जों रिताया
चरखुने अदल्ल करी खो लागी. ते सगये हुंसाराजन अलंत चितायेत
गेतानी गेते गद्दीकरी नाकर तोंगी नहीं गोवायी नहीं तेग आरी
पथुं नाम्यी नहीं. रिताने आ प्रमाणे निता रघुद्रगां गरक अद गोवा
आने गैत धारण करेता हेणीने गद्दीकरी गदा सुधेगय आने भित
रारे गोली,

विद्या.

(विद्याहि परमं वलम्.)

इस असार संसारमें कीड़ीसें लगाकर हाथी पर्वत जीतने
जीव हैं वे सब सुखकी बांडा और दुःखकी निर्वृति चाहते हैं,
और आसि मसि कृषि वाणिज्य शिल्पादिक जीतने कार्य कर रहे
हैं वे केवल सुखके अर्थिही कर रहे हैं मगर दुनियांमें किसीको

हम सुखी नहिं देखते इस कारण भले प्रकार मालूम होता है कि जो कार्य प्राणी मात्र कर रहे हैं वे सुखके कारण नहीं क्योंकि सुखका लक्षण तो निराकुलता है. सो वह निराकुलता सर्वथा तो मोक्षमें है. और कुछ कुछ ज्ञानी पुरुषोंके हृदयमें वास है. इन हेतु भले प्रकार यद्यपी ज्ञात होता है कि निराकुलताका हेतु केवल गात्र ज्ञान है. अन एवं प्राणीमात्रकों ज्ञानोत्पत्तिके लिये तन पन धनमें तीनों काल प्रयत्न करना ऊचित है.

अब जानना चाहिये कि ज्ञान प्राप्ति केर्में हो सकती है सो हमारी समझमें विवाय शास्त्र पठन श्रवणमें होना असंभव है. और शास्त्रका पढ़ना गुनना विना विद्यामें कभी नहीं हो सकता और न कोइ असि मणिकुर्णि वाणिज्यादिक कार्य ही वन सकता. इम कारण हमकों विद्याके प्रचार करनेमें निराकुलत्य होकर तन पन धनमें उत्थय करना चाहिये. परंतु हम चानगत इष्टि करकें देखते हैं तो हमारी जैन समाजमें विद्याके प्रचार करनेमें किसिकोभी गत्पर नहि देखते.

क्या हमारे जीवी याइ यह नहीं जानते? कि विद्याके बलमें ही थोड़े अंग्रेज लोग इस भारत वर्षके २८ करोड़ मनुष्योंपर हुकम लगा रहे हैं, क्या यह नहि जानते? कि विद्या बलमेंदीये जंगलके रहनेवाले आज वडे वडे गजाधिगजोंपर हुकम चढ़ाते हैं और राजा महाराजाओंकों काने पानीका वास तथा फांसी तक दें देने हैं; क्या यह नहि जानते कि रेल तार घड़ीआल आदि ऐसे अलौकिक पदार्थ चनाये हैं जिनकी कारीगरीको देखकर थोड़े मनुष्य उनकों दुमग परमेश्वर समझते हैं. क्या यह नहि शोचतेकि विद्या बलमेंही विविध वाणिज्यादि कौशलमें सारे हिन्दुस्थानका धन लेजा लेजा कर अपने देशकों स्वर्गपुरी

५०

श्री जैनधर्म प्रकाश.

सम सजा रहे हैं? क्या यह नहीं देखते कि विद्याही केवलमें इ-
साइ और ब्रह्मसमाज और दयानंदी वगेरह मजहब (पत) हमारे
सारे देशमें देखते देखते फेल गया. भला बतला सकते होकि अ-
मुक कार्य तो विज्ञानिद्या बढ़केही हो गया है? फिर क्यों नहीं
कह सकते कि “विद्याहि परम वलम्” जन विद्याही परम वल
समझा गया तो फिर क्यों नहीं हमारे जैनी भाइ विद्योजनिकी
तरफ दृष्टि करते और क्यों नहीं जैन पाठशालायें तथा जैन कॉ-
लिज स्थापन करके विद्याकी उन्नति करते? क्या कोइ गद्याशय
है? जो इस प्रश्नका उत्तर दे कर हमारा संदेह भंगन करे.

मु. मुरादाचाद. } जैनीभाइयोंका जुम नितक दाग.
} पत्रालाल जैन.

संबोध सत्तरी

अनुसंधान पु. ८ भाना पृष्ठ १८७ थी.

पूँ ७३ गी गायना भावार्थमां पांच प्रकारना प्रगाढ़ के द्वायी-
ओं संसारने निषे परिव्रग्ण उत्तरानारा छे तेमांथी भह, निषे अने क-
पाय ए वर्षु प्रभाद्वन् वर्णन करेलुछे. इने जैया प्रगाढ़ रथानडे निषांछे.
निद्रा प्राणीने संसारगां परिव्रग्ण उत्तरानव् प्रयत्न आयन छे. निद्राने
निषे प्राणी अोइ प्रकारना कर्ते आयन छे तेमन निद्राना प्रयत्नपणांथी ना-
ताना कर्तव्यथी नियुक्त थध नव छे अने चादृशी भुना गदारान वल
निशादाद्विते निषे जाय छे *

निद्रा मुख्य पांच प्रकारनी छे. १ निद्रा, २ निद्रा निद्रा, ३ प्रगाढ़ा
४ प्रयत्ना प्रयत्ना अने ५ नियुक्ति. ले निद्रामांथी प्राणीने सुने जगाडी
शक्ति ते निद्रा, इषे जगाडी शक्ति ते निद्रा निद्रा, उहतां गेसतां निद्रा
लाला करे ते प्रयत्ना, अस्थनी लेम चालतां पर्यु उल्ला करे ते प्रयत्ना
प्रयत्ना अने हिसगां चिंतयेवा विचारनो निद्रामां अमव उरो अर्थात्

* आवा भावार्थनीज आनी पठनीरी ७४ गी गाया छे ते निद्रा
विद्या संपांथी विवरण लगाया पठी लगाशे.

संघोत्सवरी.

५१

निद्रागां छतां अनेक प्रकारना पराक्रमाणा तेमर दिंसक निरेरे काँगों कृ-
रपा ते भगवेव ज्ञेया यथावाणी गिरुही निद्रा नाल्यनी।

निद्राथी यती दानीना संभावमां श्री शुरुनभातु डेवगीना चरित्र
गां एक भागां सारू वर्षुन आपेकुं छे।

“धर्मसूर नामे एक सुदूर शहेर छे. लां सुदूर नामे खनवत आ-
पक वसे छे श्री शेष्ठाज्ञागां मुख्य छे. तेने बना नामे भारी छे तेना कृ-
दरथी मुंउरीक नामे पुत्र उत्पन थेगो. ते पुत्र आद्यानस्थाथी लाङु
युद्धिनो निधान छे तेथा योआ वर्षांगों अनेक प्रकारनी कणाज्ञा अने विद्या
ओ शीझो. युज्ञतंतमां याखु मुख्य गण्युगो. युद्धिना याप्यथी शिखेकी नि-
धा वडे तेने तुमि यह नदा तेथी तेकु मुनि गदाराज्ञे पुछ्यु के आप-
ल्ला कैन शास्त्रेगां सर्वे वातनो सभानेश शेमां छे? मुनिज्ञे कळ्यु के दह-
शांगीगां तैह पूर्व मुख्य छे अने तेगां सर्वे प्रकारनी निधा भरेली छे. ते
सरण्यु आन्य शाल नयी. पूर्वनी आवी भद्रतना सांभणीने तेकु तेनु प-
माणु पुछ्यु एक्से मुनिज्ञे एक हस्ति प्रमाणु भशीनउ पहेकुं पूर्व लभा
य अने ते करतां यायथा यमेखा वडे यील पूर्वो लभाय आ प्रमाणु
आतुगान छे परंतु डोम्ये लभ्या नयी. मुख पाटेज भस्त्रायछे एग कळ्यु.
युर गदाराज्ञे मुण्डेथा आ प्रमाणु शताणु करीने तेनी ईच्छा वृद्धि पा-
गी अने गायवाणी मध्यमा यातानी गुड गदाराज्ञे कळ्यु के दादाहांगी न-
भुवानो गुदाहांगी आवार नयी ओरत्ये तेकु मुनियाणु अंगीकार करवानी
मध्यमा नाल्यानी. गाता गितानी आनुगति लाईने गदा गडोत्सव पूर्वक दिना
लाई तारपात्री लालूर चित्त वसे तैह पां लागी दादाहांगीना यासगानी थगा.

लां ते प्रयत्ने यत्त गोदराज्ञने ते पुछ्यनुक मुनिने आरिको तिं
तेगज दादाहांगी तथा तैह पूर्वना अभ्यासने विं तन्मय नाल्यने गोता-
नी याल्यराजामां सौं सायगोना हेष्टां गोटो निधास मुक्तो. एक्से रा-
वे शेषकरनोनो तात वेटांगो पुछ्यु के हे रानेद्द! तसे शा हुःख्नउ लांगो
निधास मुक्तो? शेषकरा प्रथती सांगणीने दिवागीरीगां निमग्न थह ग-
रेला गोद रामगो कालो दाय छाने कळ्यु के “दत्ते गेत आव्यु, पांगी-
ने डियाना गोड्यु कुगोनी गोला सारो नाय तेय थयुक्ते. तसे नगो एं
के सदागम (अनगाना) निरंतर आगारो देशी छे अने आ संरारी ऊ
आगेद मुद्दिज्ञे तेनी आगे गणी गेतो छे हरे यादागम तेनी पासे आगा-
रा सर्वे मर्गे प्रकाश करते अने ते छर आन्य सर्वे अवेने बह्यानयो एं

५८

श्री जैनधर्म मुकाशा.

इसे यारिनि धर्म साल हृष्टमां अदुर्ज हासित थो. पछी राहे गणीते गारा पुत्र पौत्रादिक गोत्रनुं निकट्ठन करथे. आ प्रगाणे भारो वर्षोन्छेद थथे. ए हृष्टी हु निखास मुकु द्युः वणी आ आण्ही सभामां अंवा डाक्ह हेष्ठो नथी के ने संसारी अन अने सहागमनो गणेवा संगेग तोडावे ” आ प्रगाणे पौत्राना स्वाभीते सजेद हेपीने पर्वदाना लोडो सवे जांभा थया.

ते प्रसंगे गोदराजना उआ पुण्यागांधी दंघ, आण्हास, निकलास, गांगबांग, स्वप्न, झंझना, भग, शुन्यता, अने उद्गंगादिक परिवार स-डित निद्रा नामे रुही उठी अने आथ नेटाने ओर्ही के “हे सागी ! ए अनाथ प्राणिनो शो आशरें छे ! ए भाग तो आ तगारी दासीया शिल्ह थाय तेतुं छे तो ए वातनी तभारे शी चिंता छे ? ए तो दण्डो उद्दर अने ऊहको हुंगर तेना कंतुं छे. वणा काढी उपर कटक यु अने वाज्ञ तुझो उणेउवागां कुडाइनुं द्युं भागडे गाए तमे चिंता करो यडो मुक्के. तगारा नाग खासे, नमे नडी ओतु जगतागां क्लायडे कासे द्युं नदी नेयुं के अग्यारमा सोपान (पगधीयु-गुण्डालें) था मुच्छीओ गणे आलीने इंडा दीवो ! गाए डाढ वातनी शीकर न करो. ” आ प्रगाणेना निद्राना डिग्गत बरेला वथनो साभारीते गोदराजनी दीक्षणीरी उडी अन अने गोहुं उस्तुं करी निद्राने आर्थिश दांडी के “ न, तारी गनकागना सिल्ह थांगो. ” आ प्रगाणेना आहेशने खानीते गणीयी तरतज लां पुंडरिक मुनि छे लां गोत्राना परिवार सहीन नम पढोणी अने प्रगग आणसो तेना शरीरगां प्रवेश कराऱ्यो ज्यारे आणसतो उद्य थेये लारे पराकायणे सुन तो संगारे पाण आर्थ लेतां-विचारनां विशेष आणस थाय अने तेग अताथी उत्सव गोलाय. ए नाण विचार थया ओरवे रानविर तेगे स्थार करीने गजुता ऐसाडगो पाण आणसना नेवथा तेगे अभ्यास उपर अल्लुगमो थयो.

कांडक गोत्राना पंजनां सपडागो ओरवे पछी निद्रागे तां परिवारने तेना उपर प्रेरी दीवो ओरवे ते परिवार सगडागे चवीने आरा गेहे. नेवथी णगासां आवया गांड्या. वांसो गरडवा लाग्या. उंचना अण्हा द्याय पग अने गस्तक निगरे अगो कंप्या लाग्या. उंचा द्याय करी करी-ने आणस गरडवा लाग्या. आंगणीओना करडवा गोडवा लाग्या. जांग करता करतां लुनावेशनी घेठे निद्राना आरेशी दुखता दुखता परणी कार-

वर्तमान समाचार.

५३

हाई पड़ा। स्थवीर भुनि तेरे बच्चावना-पाठ करावना धरें। अभ्यास करवा लाग्या। परंतु तेरे एक अक्षर गान उच्चारण करते पश्च भारे यह पड़यो। दिवसातुदिवस ते निद्रामां वधारे वधारे विरागा लाग्या। पशुनी पेठे निद्रानो आवेश निरंतर रहेवा लाग्यो। संयाम जिना ज्यां त्यां पटीने घेरवा लाग्या। चित्तमांथी चेतना लड़ी गए। प्रगताने सगये प्रतिक्रिया करवा गाए। स्थवीर महा गडेनते उडाउ लारे छूट। एक प्रभत बोना राखोने युर गहाराज्ञाने सूतनो पाठ करावना गांडयो। योडीक्षार यह त्यां एकदम प्रगतिक्षाने भूमिजे पाडी दीवा अने डाढ़ी दीवाण तथा भरतक्षां सारी पेठे वारुन तो पश्च ते हृष्टाना आवेशमांथी भोक्ता न थया। अनुकूले एवी वी अवस्था थह डे एक अक्षर पश्च न गाये, किया। करतां करतां पश्च अनोक प्रकारना याणा करे, दाय पग गरड़ा पग करे अने उपरा उपर आभ्यास आधा करे। आप्रगाणेनी स्थितिजे परोचारीने निद्रा देवीजे तेनी पासे नवी नवी रीते वृत्त कराव्युं। जीव सर्वे भुनियो पश्च निद्रा देवीतु आतुं अनिवार्य पराहग जोहने आश्र्य पाभ्या।

उपर प्रगाणे चित्ताने प्राप्त थवाथी धीमे धीमे अंजली जगती पेठे सूतनो अभ्यास गणवा गांडयो। गहन गहन वर्य विस्मृत यह गया अने जेम ब्रेम भतिनो अश थयो तेम तेग आगमतो। अभ्यास ब्रेम लेवा लाग्या गांडो। ते अग्नाने व्याप्त मुंडरि भुनियो निद्राने अब्रत ने वी गणी अने आण्या दिवस सुर्क रहेवा लाग्या। नेथी धीमे धीमे सूतनी सरवे वातो विस्मृत यह गहि।

अपूर्वः

वर्तमान समाचार.

श्री घोराच्छमां ज्ञानुसारेण विसानयद्यु तरक्षी देव निधानानुं स्थापन करावां आव्युं छे। ऐकराजों सारी अभ्यासां अफ्यास करवा लाग्या छे। दाव भासीक वर्य ३ ११० नुं राखनामां आव्युं छे। आगामी उपर प्रक्षिप्त आगवा संगव छे।

वैशाक वद २ ने श्री गोधामां आटोती नानो भेदोत्सेव सामना।

१ निद्रा।

શ્રી રીતે યોગો છે એ પ્રસંગે મુનિરાજ શ્રી ગોલનવાવાળ હશે ડાણું આથે તથા મુનિરાજ શ્રી ચતુરણિજ્યાળ ચાર દાણું સાથે લાં હેતાચી અવક સ-મુદ્દાને વિશેષ હર્ષિનું મારણું બન્યું છે.

નેટું શ્રદ્ધિ ૨ ને શ્રી બાળનગરમાં ગાંગ શ્રી ગંગાનગરમાં ગંગિનું મુનિરાજ શ્રી કંગદ નિંદયાણને ચતુરણિજ્યાળ ચાર દાણની નાભિ પદ આપ્યું છે. શ્રી સંદ્ર તરફથી લાડવાની પ્રમાત્રાના કરવાગાં આવી છે તથા નંદું જનમદીરોજે આંગી અને સતરનેટી પૂજા બાળનગરાગાં આવી છે.

આમેરીકામાં ચીકાગો શેહેરની અંડર આતા સારોમાર ગાંસમાં એક ધર્મ સગાજ ભજાનાર છે તેમાં સુનીરાજ મહારાજ શ્રી આત્મારામણું જેઓ દાવમાં આપ્યા લિંદુરચાનગાં કેલ સમૃદ્ધયાણી અંડર આદીતીપ પંક્તિનાં છે તેઓ સાંકેને તે સગાજની જેણાધરારી (ગુપ્ત) કાળિનીલના જેમાર નીમ્યા છે અને તેઓ સાંકેને અહુ ગાન પૂર્વક આગંત્ય કરવાગાં આવ્યું છે પરંતુ અનેક કારણેવડે તેઓ સાંકેની લાં ગન્ધ શકે તેઓ નથી. મુનિરાજને આડે સમુદ્ર જીવંતન કરવાની કેલ શાસનાં સંપત્ત મનાઈ છે તેથી તેઓ સાંકેને પોતાની તરફથી આવક ચીરણં રાધવળું હી. એ. કેગલે પોતાના અતિ મુખ્યમાન વખતનો નોંધ આપીતે આતાર સુનીગાં કેલ સમૃદ્ધયાણ કેરલાણેક દાંડાં કે તેને નાના પંડીત અમીયંદળું જેઓ આવક છે જોઈનું નહીં પણ કિંતુ સુનીગાં દારાબદ્ધીની સાધાપ ભાગે અહુ વખત રહીને કેલ ન્યાયાદિકૃત સારું ગુન મેળેલું છે તેને ગોકુલા ગાડે શ્રી મુખ્યમાન સંને પોતાનો નિયાર જાણ્યાણો છે. એ ડાયર્થી શ્રી સુન્દારીના સંદે કર્યોંક પૂજા નિયાર કરીને તે એને ભાઈઓને મોકદ્વાનું રથ્ય સગૃહયાને જોકન કરીને રથાનુંની મુક્તર કર્યું છે. અને તે અને આભિજો ધર્મ ચુલ હેતાચી ડેર્ન પણ પ્રદર્શન હોયાં આપનાનો સંબલ નથી તેથી એં કિરાતાગાં આવ્યું કે જ્યાં એને અદરથેને મર્મ રાંધીની આચ કરીને ગાડે શ્રી રથ્ય ગળાંને મેલેને કે અને એકેથે પણ માદા રચ્યું જોકામાંને ગાહુ નોળાં નેણીની ગાન એં નિગિસેજ જોગી ગોડી સુસાક્રીણ જાતાનું કશ્યુત કરે છે. તેથી તેના આધ્યાત્મ તેમની સાથે નાત નાતે પ્રથમ પ્રાપ્તિજ મંજું ચાહું રાખ્યો.” તેઓ તાં ૧૪ મી જુવાનું રસીયસી અંડર રાની યસાનાએ તાર ચાગાજી સુનીરાજ મહારાજ શ્રી આત્મારામણ પાંચે જન્મ ચાંનાર કે અને

वर्तमान रामायण.

५५

आदीगी “जैतोनेऽधिल्लास तथा मुख्य तत्वो” जे निष्प्राप्तप्रक्रियां-
मध्य तैयार करने सहज जनारेहे. जे निष्प्राप्त गोडागोगां भागानारी धर्म समाज के-
नी अंदर जुला जुला सुगारे ६०० पाँचाना ३००० गे सुमारे सभींसही गण-
नार छे तेगनी ३०३०गां तांत्रिका आवारे लागे तेग्या तेग्या गांवा निष्प्राप्तगा
हिसां वा निष्प्राप्ता आसर गांव तो तेग्या शब्दशाखक तेग्या जोडू लागे
ते तत्त्व दृष्ट्ये घई प्रकट्यागां तत्त्वरात्रागां हेताथी जहर अनेक प्रकरणा
झायवाय्यो थरो अने कैनधर्मनी लालुज प्राप्याती थरो. आगा हेतु वडेझ
श्री मुंखनां संसे तेमने रुप आगा छे गोवा आगर भज्या छे.

श्री गीरनार उपरनी आशातना इतु गोधी थती नथी. लाल
गां ए संग्रहमां जोड आएक अदस्य लेण्डे के—लालगां आतरेनी नानो
श्री गीरनारण उपर दवा आवा उलाली करवा घडे छे तेथी जाडा गेशा
अनी आशातनानो खार रहेतो नथी. रजस्वला स्त्रीजो तथा अशुद्ध वज्र
पहेरीने थीछ घणी स्त्रीजो तथा पुरुषो हेरामरणमां जय छे. घण्या प्रका-
रणा दुर्व्यसगो शेवाय छे. अगाशी तरहेतो यवन श्री नेमीनाथज्ञना हेरास-
र तरह आवे छे ते दुर्व्यसगो अनुभवतो गम्भ लेनारज नाल्ये. ए अगा-
शीनी सीडीजे करान्ते करवानी जहर ज्ञान अपिकारीज्ञोना ध्यानमां उत्स-
तु नथी. उपर जडानारी नानोना लोडा आपांगी धर्मशास्त्रज्ञोमां तथा नेमि
नाथज्ञनी हुङ्कां नाकामां आंतर्वा ज्ञारडीज्ञोमां उतरे छे अने तेथी लां
घणीज आशातना याय छे. लीभकुडंनी आसपास लोडा दरत जय छे तन
था ते हुङ्कां गांवा लगां येताय छे जोरदार नाडी पाय अस्पर्श लोडा
तथा रजस्वला स्त्रीजो सुधांत नदाय छे अनी नेव हुङ्कां पाणी वडे ना
हीनी आपाच्या लोडा पुग उरेहे. जे हुङ्कां संपर्कमां पाय करान्ते करवानी
आपांगी चापा ज्ञान आविकारीज्ञो हवयां दर्दे छे. अरी जहर ए हुङ्को
ज्ञाने करवानी, अगाशीनो करान्ते करवानी अने चोडीजाला आगनी ना-
कानी ज्ञारडीज्ञोमां आवाग्यो शिवाय “पीनज्ञोने न जिरया हेवानो स्वर-
व करवानी को. अपिकारीज्ञो आग आगना उपर वक्ष हेय तो कांध गुरुक्वा
नथी अग्न लक्ष हेउ न हेतु तेमना दायमां को.

५६

શ્રી જૈનધર્મએ પ્રકાશ.

મુનિ વૃદ્ધિચંદ્રલુ જૈન વિદ્યાશાળા કે.

ખાલ્લા અંકમાં આપેલા લીલગાં જાળાંદેવા ૩૪૮૦૨૪ કોર્પન તા-
રાદ નીચે પગાળે રૂપીયા ને કંડાં ભરાયા છે.

૧૦૧ શેડ રતનાથ શીરણ શીરણ કાંઠાણા દાલ સુંઘર

૫૧ વાલા લીલાચંદ્રભાઈ પીતામ્ભરનાસ. શ્રી અગનારાદ

૨૫ શા. ગોવાંદલુ ગીહાચંદ. ભાવનગર. તેમની ગાતુરીની પાણી શુગ
નિભિસે કંદેલા ને.

૨૫ શેઠ લક્ષ્મયાદ કરણાંદ શ્રી રાધાનગર

૧૫ શા. ગોપનાથ કરણન ભાવનગર

૧૦ શેઠ. જગાનાઈ છોટાણાં શુંઘ

૧૦ શા. છગન મેલા ભાવનગર

૫ શા. કદવ દેવચંદ ભાવનગર

૫ શા. વલભલુ સીરણ શ્રી કંડાંદા

૫ શાઈ નેડુંવર શા. વલભલુ સીરણની દાઢારી શુગરી જલાં પાણ

શુભ નિભિસે કંદેલા ને

૨ શા. વનમાણી દાગણ ભાવનગર

૨ શા. પરશોતમ ગોતી ભાવનગર શુગરી જલાં શુગ જાને

૨ શા. જેર દાગણ ભાવનગર

૨૫૭

કુલ ૩ ૫૦૬૨ યાં છે.

(ઉપર પ્રગાણે ૩. ૨૧૭) દરેક ગદરશોના જાગાર જાંસ રાજીસારાણાં
આયા છે. ગિતિ આણાડ પ્રયગ શુદ્ધિ ।

કુંવરણ આણંદ્રલ
મુનિ વૃદ્ધિચંદ્રલુ જૈન વિદ્યાશાળા વાયસ્થાપક
કમીયીના મંત્રી.